

syntes jeg, det var godt, at de udsædede Tanker om det. Det faldt mig ikke et Øjeblik ind, at vi Kvinder ikke skulde kunne forhandle det Spørgemaal indbyrdes. Mand kunne dog forhandle om Ting, de ere uenige om, hvorfor skulde vi Kvinder saa ikke kunne? Jeg syntes ikke, D.K. burde lade et Spørgemaal ligge, der var saa brøndende og isaa nøje Forbindelse med Kvindesagen. - Og af den Mening vare mange Kvinder, som jeg spurgte til Raads. En Dame, som ingenlunde stod paa Fk. Grundvigt Standpunkt, men norske ikke saa ringe Sympati for det af hende imødegaende, sagde: Ex. (da jeg talte om, hvorvidt Folk vare modne til at forhandle det Spørgemaal): ja, hvis D.K. ikke tør tage den Sag op til Drøftelse, er der ikke noget ved det. -

Og her komme vi til Hovedsagen. Skal D.K. være et Samfund, hvor vi Kvinder frit kunne udsæde vore Tanker om de Spørgemaal, der ligge os paa Lunde, eller skulle vi af Forsigtighed holde os udenfor de brøndende Spørgemaal? Skulle vi det, er jeg bange for, at vi blive et stille-staaende Samfund uden Livskraft. -

Der er sagt, at vi skulle lade de Spørgemaal staa hen, som vi ere uenige om, og kun virke for praktiske Reformers. At frit Ordskifte og praktisk Virken godt lader sig forene, have vi imidlertid et Bevis for i Studentersamfundet. Dette blev - saavidt jeg vid - stiftet, fordi